

Venstre og Det Konservative Folkeparti er helt enige med forslagsstillerne i, at vi skal sikre, at så mange erhvervsuddannelseselever som muligt gennemfører deres uddannelse i praktik i en offentlig virksomhed eller i en privat virksomhed.

Venstre og Det Konservative Folkeparti kan imidlertid ikke støtte det fremsatte forslag, fordi det ganske enkelt ikke vil løse de komplicerede problemstillinger, som er skyld i, at der er en ubalance mellem udbudte praktikpladser og antallet såvel som sammensætningen af praktikpladssøgende.

Tværtimod vil en ny kollektiv afgift på virksomhederne øge virksomhedens udgifter ved at ansætte flere personer, da AER-bidraget jo som bekendt udmåles efter, hvor mange ansatte man har i virksomheden. Forslaget er således direkte i modstrid med Venstres og De Konservatives ønsker om at fremme virksomhedernes konkurrenceevne, og det er også i modstrid med vores mål om at få flere i arbejde.

Samtidig er der et problem med et generelt tilskud. Et generelt tilskud vil ikke tage højde for den kendsgerning, at for langt de fleste elever fungerer vekseldannelsesprincippet godt.

Et generelt praktikpladstilskud vil således medføre et betydeligt dødvægtstab, hvor der skal udbetales penge til virksomheder, som allerede i dag er i stand til, men også er parate til at ansætte elever på helt ordinære overenskomstmæssige vilkår.

Det er også væsentligt at mærke sig, at hvis et generelt tilskud skulle kunne afhjælpe problemet, så må det være, fordi man har en antagelse om, at elevlønningsniveauet er for højt. Hvis man mener, at elevløningerne er for høje, er det jo et andet sted, problemet skal løses, end her i Folketingssalen, nemlig i overenskomsterne mellem parterne.

Efter Venstres og Det Konservative Folkepartis opfattelse er der mange facetter af den uheldige udvikling på praktikpladsmarkedet, hvor både unge og voksne henvises til enten at gennemføre deres uddannelse i skolepraktik eller fravælge deres faglige uddannelse.

For det første er det helt klart, at der er en ubalance mellem virksomhedens behov for elever og også senere for faglærte og så den søgning, som eleverne har til uddannelserne. Inden for nogle områder er der for mange praktikpladssøgende, mens andre områder mangler elever. Området, hvor der mangler elever, er f.eks. inden for social- og sundhedsuddannelser-

ne, som ikke er en del af erhvervsuddannelserne, men som dog kunne rekruttere fra den samme gruppe af elever, og også inden for andre fag som f.eks. VVS-området og bagerfaget.

I nogle områder af Danmark er der for mange praktikpladssøgende inden for nogle fag, mens der mangler elever i andre regioner.

Et generelt tilskud vil ikke hjælpe de virksomheder, der faktisk mangler elever, eller de brancher, der mangler elever, men tværtimod straffe disse virksomheder yderligere, hvilket vi i Venstre og Det Konservative Folkeparti ikke kan støtte.

For det andet er det nødvendigt at se på den økonomiske incitamentsstruktur på området. En række af de præmier og tilskudsordninger, der er indført, har skabt et uigennemsigtigt marked, hvor det faktisk kan svare sig for alle aktørerne at lade eleverne gå i skolepraktik, før han eller hun får en kontrakt med en virksomhed. Der er selvfølgelig behov for at få rettet op på det misforhold.

Det er også væsentligt at notere sig, at erhvervsuddannelserne i dag optager mange voksne elever. Faktisk er hver tredje elev 25 år eller derover. Det er faktisk også sådan, at antallet af voksne elever i erhvervsuddannelsessystemet på det tekniske område er fordoblet siden 1992 og tredoblet på det merkantile område.

Det skyldes bl.a., at mange kommer fra aktivering og revalidering, og de har måske derfor nogle andre problemstillinger end dem, vi vil forbinde med de unge praktikpladssøgende, som i øvrigt er langt færre end de 11.000, der blev opgivet her fra talerstolen.

Spørgsmålet er, om et ungdomsuddannelsessystem er egnet til at tage hånd om de behov, som de nye voksne elevgrupper, vi har inde i systemet, har, og om praktikken i den form, vi kender den i dag, er et egnet værktøj hertil.

Der er utvivlsomt flere faktorer, som spiller ind. Det kan f.eks. være virksomhedens måde at organisere arbejdet på, ændring af arbejdsfunktioner, planlægningshorisonten i virksomhederne m.v. Flere virksomheder peger da også på, at det er administrativt tungt at have elever, og det er vanskeligt at planlægge flere år frem i tiden, hvilket man nødvendigvis må gøre, når man nu indgår langvarige kontrakter med eleverne, sådan som det kendte erhvervsuddannelsessystem er i dag.

I erkendelse af en kompleks problemstilling er der gennemført en række analyser af barriererne for praktikpladser. Det er f.eks. sket i Er-